

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/883/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813203067
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813203067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovvej v právnej veci navrhovateľa R. T. D., s.r.o. so sídlom J., G. č. 5, W. XXXXXXXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou P. T., s.r.o. so sídlom J., G. č. 5, proti odporcovi C. P., bytom D., Y. č. XX/XX, zastúpeného JUDr. S. Q., advokátom so sídlom B., ul. J. T. č. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov č. 5, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 2229,22 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. septembra 2013, č.k. 15C/85/2013- 138 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 738,99 eur s úrokom z omeškania 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.02. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.03. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.04. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.05. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.06. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.07. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.08. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.09. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.10. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.11. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.12. 2010 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.01. 2011 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.02. 2011 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.03.2011 do zaplatenia, 9,0 % zo sumy 32,13 eur od 02.04.2011 do zaplatenia, 9,25 % zo sumy 32,13 eur od 02.05. 2011 do zaplatenia,9,25 % zo sumy 32,13 eur od 02.06. 2011 do zaplatenia, 9,25 % zo sumy 32,13 eur od 02.07. 2011 do zaplatenia,9,50 % zo sumy 32,13 eur od 02.08. 2011 do zaplatenia, 9,50 % zo sumy 32,13 eur od 02.09. 2011 do zaplatenia, 9,50 % zo sumy 32,13 eur od 02.10. 2011 do zaplatenia, 9,50 % zo sumy 32,13 eur od 02.11. 2011 do zaplatenia, 9,50 % zo sumy 32,13 eur od 02.12. 2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi odporcu trovy konania vo výške 279,75 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.01.2007 čerpal od Slovenskej sporiteľni a.s. poskytnutý úver vo výške 35.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 968,- Sk so splatnosťou prvej splátky 01.02.2007 a konečnou splatnosťou úveru 01.12.2011. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou

o postúpení pohľadávok z 15.12.2011 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. na navrhovateľa predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojim charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bolo preto dôležité posúdenie kedy nastala splatnosť dlhu odporcu, v akej výške omeškaných splátok je v omeškaní. Zo zistených skutkových okolností po tom, čo súd čiastočne zastavil konanie po dispozícii s návrhom právnym zástupcom navrhovateľa, považoval súd splatný dlh odporcu v čase postúpenia pohľadávky v celom rozsahu. Konečná splatnosť úveru nastala 01.12.2011, pričom zmluvou o postúpení pohľadávok nadobudol navrhovateľ pohľadávku dňa 15.12.2011. Pokiaľ navrhovateľ uvádzal v návrhu na začatie konanie, že právny predchodca odstúpil od úverovej zmluvy, táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, pretože Slovenská sporiteľňa a.s. potvrdila súdu, že k ukončeniu úverovej zmluvy odstúpením nedošlo, a rovnako ani vyhlásením o mimoriadnej splatnosti úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru tak ako predpokladá úverová zmluva v čl. 7.6 Všeobecných obchodných podmienok, však nebolo vykonané. Tvrdenie právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka o tom, že predčasná splatnosť nastala, zostalo v konaní nepreukázané a i keď súd prisvedčuje argumentácii právneho zástupcu, že tvrdenia navrhovateľa sú zmätočné, nemožno považovať za preukázané, že dlh z titulu nesplácania úver sa stal splatným či už v čase pred postúpením pohľadávky, alebo momentom postúpenia pohľadávky, alebo následne. Splaťnosť jednotlivých splátok preto posudzoval súd podľa zmluvných dojednaní v zmluve o úvere, a to že každá splátka bola splatná vždy k 1. dňu v mesiaci a to vo výške 32,13 eur, pričom posledná splátka bola splatná ku dňu 01.12.2011. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bolo teda ešte dôležité vysporiadať sa s platnosťou uznania záväzku odporcom, pretože navrhovateľ uplatnil nárok voči nemu s prihliadnutím na platné uznanie dlhu. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a aplikáciu trojročnej premlčacej doby, súd priznal navrhovateľovi sumu rovnajúcu sa nezaplateným a splatným splátkam v dobe troch rokov pred podaním návrhu, t.j. od 19.02.2010 do splatnosti poslednej splátky 01.12.2011, pretože len po túto dobu mal odporca povinnosť splácať splátky. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzavretú dňa 18.08.2012 s odporcom vzhľadom na zistené okolnosti uzavretia tejto dohody, považoval súd túto dohodu za absolútne neplatný právny úkon predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a neplatnú i pre neexistenciu slobodnej vôle na strane účastníka dohody - odporcu /§ 37 Občianskeho zákonníka/. Je zrejmé, že len a len z iniciatívy navrhovateľa bola vyhľadaný odporca s tým, že dojednáva len splátky tohto úveru pod hrozbou exekútora, pričom nebol vôbec informovaný o tom, že má podpísať aj jednostranné vyhlásenie o uznaní dlhu, o tom či dlh je premlčaný a aké sú následky uznania záväzku. Odporca poprel, že by bol informovaný o uznaní, nerozumel premlčaniu a ani nevie aké sú následky premlčania a uznania. V časti 3.dohody je vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka o jeho vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Táto skutočnosť nebola v konaní vôbec preukázaná, práve naopak odporca poprel, že by vedel vôbec čo, čo znamená uznanie záväzku a uznanie premlčaného dlhu. Takto deklarovaný zámer navrhovateľa dosiahnuť úspešnú vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, súd hodnotil ako nekalú obchodnú prax v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 257/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľa ako veriteľa viedlo k podpisu dohody to, aby docielil vymožitelnosť práva pred súdom, a nie menil pôvodný obsah zmluvy, a to dojednanie nových splátok. Uzatvorenie tejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Rovnako takéto nové zmluvné dojednanie vzhľadom na všetky okolnosti je v rozpore s 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené považoval súd dohodu za neplatný právny úkon jednak pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 a zároveň i podľa § 8 ods. 4 zákona č. 257/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, jednak pre rozpor s § 37 OZ. Vzhľadom na to, že navrhovateľ podal návrh dňa 19.02.2013 a súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania tých splátok, ktorých splaťnosť nastala pred 19.02.2010 /tri roky pred podaním návrhu/ žalovanú istinu spolu s úrokom z omeškania uplatnenú zo splátok splatných pred 19.02.2010 z tohto dôvodu zamietol. Ide o splátky mesačne v sume po 32,13 eur. Odporca je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi nepremlčané úverové splátky, ktorých splaťnosť nastala od 01.02.2010, pretože februárová splátka roku 2010 bola splatná už 01.02.2010 a ďalej splátky až do konečnej splatnosti úveru do 01.12.2011. Ide teda o 23 splátok á 32,13 eur, spolu suma 738,99 eur. V každej splátke je pritom zahrnutá časť

istiny a časť zmluvných úrokov, pričom súd úrokovú sadzbu 18,40% ročne považoval za primeranú odplatu za poskytnutie úveru. Pokiaľ teda navrhovateľ uplatňoval vyššiu sumu splátok s vyšším úrokom z omeškania, súd návrh zamietol ako neopodstatnený. Pokiaľ ide o ostatné príslušenstvo 8,97 eur, a to poplatok za správu úveru, navrhovateľ nešpecifikuje za aké obdobie ide o poplatok, akým spôsobom bol určený, pretože ide o iný poplatok ako dojednaný v zmluve. Pokiaľ ide o dojednanie poplatku za správu 60,- Sk mesačne v zmluve, súd považoval takýto poplatok za dojednaný neplatne, pretože ide o poplatok spojený so správou úveru, za ktorý sa odporcovi ako spotrebiteľovi nedostáva žiadne protiplnenie. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorej nemôže súd navrhovateľovi priznať žiadne právo. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní mali účastníci čiastočný úspech, avšak prevažne úspešný bol odporca a vedľajší účastník. Vzhľadom na pôvodne žalovanú sumu 2229,22 eur a sumu priznanú súdom 738,99 eur, predstavuje neúspech navrhovateľa 66,85% a úspech 33,15%, čo znamená, že navrhovateľ bol prevažne neúspešný v rozsahu 33,7%. Tomu neúspechu naopak prináleží čistý úspech odporcu a vedľajšieho účastníka, preto súd priznal náhradu trov konania odporcovi a vedľajšieho účastníkovi v rozsahu 33,70%. Právnomu zástupcovi odporcovi a vedľajšieho účastníka vznikli spoločné trovy, pretože boli zastupované tou istou osobou advokáta, preto súd priznal náhradu trov právnomu zástupcovi JUDr. S. Q. ako celok. Ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 2229,22 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 91,29 eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 91,29 eur + režijný paušál 7,81 eur, písomné vyjadrenie - odpor z 11.04. 2013 91.29 eur + RP 7,81 eur, zastupovanie na pojednávaní 30.5. 2013 v sume 91,29 eur a RP 7,81 eur, zastupovanie na pojednávaní 13.06. 2013, ktoré bolo odročené bez prejednania vo veci samej v sume 22,82 eur a RP 7,81 eur, zastupovanie na pojednávaní 12.08.2013 v sume 91,29 eur a RP 7,81 eur, spolu trovy právneho zastúpenia sú 427,03 eur. Ide o zastupovanie na pojednávaní dňa 12.09.2013 v sume 91,29 eur a RP 7,81 eur, DPH v sume 19,82 eur, spolu odmena a RP s DPH 118,92 eur. Ďalej vznikli JUDr. Q. trovy z titulu náhrady cestovného /cesta Lučenec do Prievidza a späť motorovým vozidlom E., spotreba 7 litrov benzínu BA 95 na 100 km/ a náhrady za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 30.05. 2013 v sume 173,11 eur, z toho 1/8-ina 21,34 eur, 13.06.2013 a 12.08.2013 cesta Lučenec - Prievidza a späť, počet km 240, základná náhrada 0,183 eur, spotreba na 100 km 7,00 l, náhrada cestovného a za stratu času v dňoch 13.06.2013 a 12.08.2013 v sume 172,78 eur, náhrada za stratu času na pojednávaní 12.08.2013 v rozsahu 1/7-iny v sume 24,66 eur, ktorú náhradu uplatnil len v rozsahu 1/7-iny, keďže sa zúčastnil aj na ďalších pojednávaniach na OS Prievidza. Ďalej patrí právnomu zástupcovi aj náhrada cestovného a náhrada za stratu času aj za účasť na pojednávaní dňa 12.09.2013, a to cestovné v rozsahu 1/3-iny z celkových nákladov cestovného 65,14 eur a náhrady stratu času 130,10, spolu 65,08 eur. Spolu predstavujú trovy konania JUDr. Cifru sumu 830,11 eur, /427,03 eur + 21,64 eur + 172,78 eur + 24,66 eur + 184 eur/. Vzhľadom na uvedené súd priznal právnomu zástupcovi náhradu trov v rozsahu 33,70 %, t.j. v sume 279,75 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil si náhradu trov konania, ktoré špecifikoval vo výške 106,97 eur. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav veci a nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že dňa 18.08.2012 odporca podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej uznal svoj záväzok voči pôvodnému veriteľovi Slovenskej sporiteľni a.s. vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere č. 372863587 vo výške istiny 1936,18 eur a príslušenstvo čo do dôvodu a výšky. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Poukázal na čl. 3 bod 3.1. Dohody, v ktorej je jednoznačne zrozumiteľne a jasne uvedené: " Osoby uvedené v bode 1.2.a, alebo 1.3. tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch." Obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Poukázal na skutočnosť, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Obč. zák., čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110

ods. 1 Obč. zák. viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v ust. § 558 Obč. zák. spája vedomosť toho, kto uznal premlčaný dlh, o jeho premlčaní, so vznikom vyvrátiteľnej domnienky, že dlh v čase uznania trval. To znamená ust. § 110 ods. 1 Obč. zák. nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky (hoci aj vo vzťahu k premlčanému dlhu) s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní a jeho následkoch. Podpísaním Dohody došlo k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10- ročnej premlčacej doby, v tomto prípade nastal. Z uvedeného dôvodu sa odporca nemôže brániť námietkou premlčania. Obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním odporca nemal možnosť oboznámiť a okrem toho odporca dohodu podpisoval vo svojom bydlisku, teda mal možnosť dohodu si v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú prax zo strany veriteľa. Z vykonaného dokazovania nie je vôbec zrejmé, ako dospel súd k záveru, že dohoda o splátkach medzi veriteľom a dlžníkom v čase, keď pohľadávka veriteľa nebola premlčaná, je nekalá obchodná prax. Podpísaním predmetnej dohody nemohlo dôjsť k zhoršeniu zmluvného postavenia odporcu, ale práve naopak, tým že si navrhovateľ hneď neuplatnil svoj nárok voči odporcovi v súdnom konaní, poskytol odporcovi možnosť vyhnúť sa navýšeniu pohľadávky o prípadné trovy konania a trovy právneho zastúpenia a možnosť zaplatiť pohľadávku postupne v dohodnutých splátkach. Neplatnosť, resp. neprijateľnosť predmetnej dohody však nemohla byť spôsobená samotnou nevedomosťou spotrebiteľa o právnych následkoch uznania práva v zmysle § 110 ods. 1 Obč. zák. a uznania dlhu v zmysle § 558 Obč. zák. Spôsob vyhodnotenia predložených dôkazov súdom navrhovateľ považoval za zarážajúci, kedy sú neprihliadol na jednoznačný dôkaz, že odporca sa dohodol s veriteľom na splátkach, zároveň uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi. Navrhovateľ považuje takéto vyhodnotenie listinných dôkazov za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu odporcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, ktorá vedie k tomu, že osoby, ktorým bol poskytnutý úver, tento nakoniec nebudú musieť vrátiť. Takýmto postupom súdu budú veritelia nútení neposkytovať dlžníkom možnosť splácania dlhu v splátkach, ale okamžite pohľadávky uplatniť na súde. K trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní, pričom združenie má možnosť podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012. Citoval z dôvodovej správy k zák. č. 384/2008 Z.z., z ktorej vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o. i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a zastával názor, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Poukázal na iné rozhodnutia Krajských súdov v Bratislave, v Banskej Bystrici, v Košiciach, v Nitre, v Žiline.

Odporca a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ ako odvolací dôvod namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a nesprávne právne posúdenie.

Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa vo veci samej. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia vo veci samej, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti dodáva:

Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľnou a.s. so sídlom Bratislava a odporcom na základe zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 35.000 Sk je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka ako spotrebiteľský vzťah. Všeobecná premlčacia doba je podľa ust. § 101 Obč. zákonníka trojročná. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že v danej veci napriek nesplácaniu úveru odporcom zo strany navrhovateľa a ani jeho právneho predchodcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, respektíve k ukončeniu úverovej zmluvy odstúpením nedošlo, preto bolo potrebné posudzovať splatnosť jednotlivých splátok podľa zmluvných dojednaní v zmluve o úvere, a to že každá splátka bola splatná vždy k 1. dňu v mesiaci, a to vo výške 32,13 eur, pričom posledná splátka bola splatná ku dňu 01.12.2011. Navrhovateľ podal návrh na súde prvého stupňa dňa 19.02.2013 a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a aplikáciu trojročnej premlčacej doby, súd prvého stupňa správne postupoval, keď priznal navrhovateľovi sumu rovnajúcu sa nezaplateným a splatným splátkam v dobe troch rokov pred podaním návrhu, t.j. od 19.02.2010, až do konečnej splatnosti úveru do 01.12.2011, t.j. 23 splátok á 32,13 eur, spolu sumu 738,99 eur. Pokiaľ ide o splatné úverové splátky uplatnené navrhovateľom v dobe troch rokov pred podaním návrhu, t.j. pred 19.02.2010, v tejto časti bol nárok navrhovateľa premlčaný a súd prvého stupňa správne návrh v tejto časti zamietol. Námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník a aj odporca. V konečnom dôsledku však bol povinný odvolací súd k premlčaniu prihliadnuť aj z úradnej povinnosti, vzhľadom na novelu zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zák. č. 102/2014 z. Z. s účinnosťou od 01.05.2014 v čl. VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom /ex offio/ skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex offio pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania.

K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súdna prax už zaujala stanovisko, že pri uzatváraní týchto dohôd zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike. Je nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typicky formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Aj v danom prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predloženú navrhovateľom, treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu /hoci v danom prípade sa v dohode ani výška splátok neuvádza/, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, v ktorej je uvedené, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, je považovaná za rozpornú s dobrými mravmi. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Dohoda týkajúca sa uznania dlhu

nebola iniciovaná odporcom, ako spotrebiteľom, ktorý jej uzavretím nič nezískal, ale naopak zhoršila jeho postavenie. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do bodu 3 dohody obsahovo označené ako „forma splatenia záväzku“ zavádzajúce, a preto napĺňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. V konečnom dôsledku súd prvého stupňa rozhodol správne i o náhrade trov konania, pričom odporca i vedľajší účastník boli v konaní v pomernej časti úspešní (v rozsahu 33,70%), preto o náhrade trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. Vedľajší účastník a odporca boli v konaní zastúpení tým istým právnym zástupcom, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa pri určení výšky trov postupoval podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi táto náhrada trov nebola priznaná, nakoľko si ich neuplatnili.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.